GŁOS WIELKOPOLSKI JUNIOR

Nasza 10tka

Szkoła Podstawowa Nr 10 w Lesznie im. Świętego Jana Pawła II
ul. Jagiellońska 7
64-100, Leszno

Numer 11 06/21

www.juniormedia.pl

ORGANIZATOR PROJEKTU POLSKA PRESS GRUPA

Wszystkim naszym Czytelnikom życzymy cudownych i wymarzonych, pełnych słońca i odpoczynku... WAKACJI!!!

REDAKCJA

Olaf Bartman
z-ca redaktora

Michalina Bródka

Zofia Nowak

Oliwier Bartlewicz

Wojciech Grygier

Drodzy Czytelnicy.

Za nami, kolejne trudne doświadczenie pracy w pandemii.

Ilość wydarzeń oraz miejsc, w których moglibyśmy pojawić się, aby przybliżyć Wam ich wyjątkowość pozostała wyłącznie w sferze naszych planów.

Kończymy rok przepełnieni wiarą, że nowy rok szkolny przywita nas nie tylko dzwonkiem, ale także powrotem do naszej redakcji, do komputerów i pracy we wspólnym gronie.

POŻEGNANIE ÓSMOKLASISTÓW

Przed nami koniec roku szkolnego, a co za tym idzie kolejni ósmoklasiści kończą swoją przygodę ze szkołą podstawową. Rozpoczynają kolejny etap w swoim życiu kiedy to składają papiery do nowych szkół i powoli dążą do swoich marzeń związanych z przyszłością. Po wakacjach poznają nowych ludzi nie tylko nowych przyjaciół ale również nowych nauczycieli. W wakacje będą mogli odpocząć od całego stresu w tym roku związanym z nauką zdalną ale jak i samymi egzaminami. Niestety pandemia krzyżuje nawet te szkolne plany, dlaczego? Na zakończenie szkoły ósme klasy zawsze maiły komers czyli przyjęcie ale pandemia wszystko popsuła. Na pożegnaniu na pewno nie zabraknie łez, szczęścia z zakończenia szkoły ale również odczucia dumy że mimo wszystkich trudności udało im się zdać egzaminy i zakończyć pewien level w życiu. Na pewno możemy nazwać ich wytrwałymi, bo nie jest łatwo przygotowywać się do ważnego egzaminu na lekcjach online. Osobiście bardzo gratuluję im wytrwałości i życzę samych pasków na świadectwach oraz dalszych sukcesów w życiu, również wszystkim czytającym ten artykuł życzę WESOŁYCH WAKACJI!!!!!!

Niedługo lato!!!

Nareszcie nadchodzi nasze oczekiwane lato 2021. Niedługo kończy się rok szkolny i będziemy mogli odpocząć od nauki. Wszyscy z niecierpliwością czekamy na świecące wysoko z nieba słońce, podróże i odkrywanie tajemnic.

Ostatnie dni roku szkolnego to czas na integrację i aktywność zespołową

Powrót do szkoły po ponad siedmiu miesiącach nauki zdalnej był dla wszystkich wydarzeniem i przede wszystkim wyzwaniem.
Relacje zostały wystawione na próbę a czas spędzony przed monitorem spowodował, że wielu z nas zatraciło poczucie budowania i podtrzymywania wzajemnych relacji.
Ostatnie dni zajęć dydaktycznych, w których na pierwszym miejscu stawia się na wzajemne relacje młodzieży, stały się wspaniałym polem do działań integrujących i scalających zespoły klasowe.
Wspaniała pogoda przyszła z pomocą, ponieważ wiele lekcji mogło odbywać się w naturalnie klimatyzowanych miejscach, czyli na świeżym powietrzu.
Uczniowie bardzo chętnie brali udział w zajęciach, które odbiegały organizacyjnie od standardowych metod nauczania, a okazały się niezwykle skuteczne, ponieważ umożliwiły wszystkim uczestniczenie w działaniach na wielu poziomach w przyswajaniu nowych treści lub powtarzaniu poznanych.
Dodatkowym atutem była niewątpliwie aktywność fizyczna.

Wynurzenie Małego Okrętu Poetyckiego

„Przyjaciel Orfeusz”

Podaj mi rękę, mówił Orfeusz

Pójdziemy razem w Hadesu bezmiar czeluści
Świat nasz dzisiaj na krawędzi rozmył się niepewnej

Czas się zatrzymał w pokoju bez okien
Zatrzasnęły się drzwi bez zamka przyszłości

Spójrz wokół – zawołał i opuścił głowę
Anioł czasu starł wielu w proch i rozrzucił w bezkresie
Nie wahaj się, lecz krocz dalej pewnie wśród głazów o ludzkich twarzach

Nie patrz za siebie, bo tylko nicość za nami podąża w milczeniu
Przed nami zaś niepewność, smutek i choroba
Śmierć i samotność, ostracyzm spogląda zza rogu i czeka za nami

Podaj mi rękę, mówił Orfeusz

Zaufaj sobie i nie wierz nikomu
Zapomnij o wszystkim i pozbądź się wspomnień
One jak kamień u nogi wleczone drogami
Niczym tren za wojskiem ciągną się czarne i martwe
Ból, głód i brak perspektywy

Pozwala nam stąpać w ciemnościach i nie stracić równowagi
Świecić po drodze płomykami tlącej się nadziei
Nie gasić w sercu światła przyjaźni i wiary
W drugiego człowieka, który obok nas
Być może gdzieś…za nami czeka.

RR